

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

16. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

24. DUBNA 2016

Z obsahu:

Evangelium milosrdenství
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 6. dubna 2016
- strana 2 -

**Nejkrásnější
a nejdokonalejší cesta**
Připomínka 300. výročí
úmrtí sv. Ludvíka Marie
Grigniona z Montfortu
- strana 4 -

**Děkujeme Bohu
za zázrak, který způsobil
v našem životě**
První rodina v domě
společnosti Cenacolo
na Slovensku
- strana 7 -

**Věda musí brát v úvahu
Boží působení**
Prof. R. A. Carhart,
emeritní profesor fyziky
- strana 9 -

**Suma o darech
svatého Josefa (23)**
Isidoro Isolani OP
- strana 10 -

**Protestantizace
katolické církve nás
s protestanty nesmíří**
Kardinál G. L. Müller
- strana 12 -

**Sociálním vyloučením
je ohroženo stále více
občanů ČR**
- strana 13 -

Sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu (31. ledna 1673 - 28. dubna 1716)

Evangelium milosrdenství

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
6. dubna 2016 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Poté, co jsme uvažovali o Božím milosrdenství ve Starém zákoně, začneme dnes rozjímat o tom, jak ho naplnil Ježíš. On vyjadřoval, uskutečňoval a komunikoval milosrdenství stále, v každé chvíli svého pozemského života. Na setkáních se zástupy, zvěstováním evangelia, uzdravováním nemocných, sblížením se s posledními a odpuštěním, které uděloval hříšníkům, zviditelnil Ježíš lásku otevřenou všem, nevyjímaje nikoho! Byl otevřen všem, bez ohraničení. Ryzí, bezplatná a absolutní láska, která vrcholí v oběti na kříži. Ano, evangelium je opravdu „evangeliem milosrdenství“, protože Ježíš je Milosrdenství!

Všechna čtyři evangelia dosvědčují, že Ježíš, dříve než začal svoji veřejnou službu, *se rozhodl přijmout křest od Jana Křtitele* (Mt 3,13–17; Mk 1,9–11; Lk 3,21–22; Jan 1,29–34). Tato událost vtiskuje rozhodující směr celému Ježíšovu poslání. Nezapomněl se totiž světu ve skvostném chrámu, i když tak mohl učinit. Nenechal kvůli sobě vytrubovat z rohů, ačkoliv tak mohl učinit. A nepřišel ani v roli soudce, což také mohl. Místo toho se Ježíš po třiceti letech skrytého života v Nazaretu vydal mezi zástupy svého lidu k řece Jordán, kde se postavil do řady spolu s hříšníky. Nestyděl se být tam se všemi, i s hříšníky, aby se dal pokřtít. Již od počátku svojí služby se ukazoval jako Mesiáš, který

na sebe bere lidství, pohnut solidaritou a soucitem. Jak říká v nazaretské synagoze sám Ježíš: „Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navracení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně.“ (Lk 4,18–19) Všechno, co Ježíš po křtu vykonal, bylo uskutečněním tohoto prvotního plánu: přinést všem Boží lásku, která zachraňuje. Ježíš nepřinesl nenávisť, nepřinesl nepřítelství: přinesl nám lásku! Velikou lásku, srdce otevřenou všem, nám všem! Lásku, která zachraňuje!

Stal se bližním těm posledním a předává jim Boží milosrdenství, kterým je odpuštění, radost a nový život. Ježíš, Syn poslaný Otcem, je skutečným začátkem doby milosrdenství pro celé lidstvo! Ti, co byli přítomni na břehu Jordánu, nechápali okamžitě smysl Ježíšova gesta.

Pokračování na str. 11

„S Bohem začni každé dílo, podaří se ti až mílo.“ Možná ještě někde máte rámeček s tímto příslovím viset na stěně svého domu či bytu. Není to jen lidová moudrost, ale také hluboká pravda. Jejím zářivým svědkem je svatý Ludvík Maria Grignion z Montfortu, jehož 300. výročí smrti si připomínáme právě v tomto týdnu. (str. 4–6) Tento světec je dnes povětšinou znám především jako jeden z největších mariologů v dějinách církve a zvláště je známo jeho motto „Totus tuus“, vyjadřující naprostou odevzdanost Panně Marii. Pozorujeme-li však jeho život a pastorační dílo komplexně, vyvstává do popředí jeden velmi důležitý aspekt jeho osobní spirituality, a tím je ticho modlitby, z níž pak vychází veškeré jeho pastorační a misijní působení. Jestliže se dnes hledají vzory pro plodnou evangelizaci, jejímž výsledkem je trvalé obrácení lidských duší (nejen chvilkové), pak se církev od svätce vpravdě nadčasového má čemu učit...

„Beze mne nemůžete dělat nic“ (Jan 15,5), říká Ježíš. To je realita, která určuje běh lidských dějin, která dává smysl lidskému konání a vede k úspěšnému dovršení upřímné lidské snahy o naplnění Bo-

ží vůle a šíření Božího království zde na zemi. Trojjediný Bůh však není omezen lidskými měřítky: On, který dává vzniknout životu z prachu země, je schopen – chápáno lidským rozumem – dělat zázraky. Ne falešné, u kterých se později ukáže, že šlo o podvod, ale opravdu reálné. To potvrzuje i věda, je-li sama k sobě upřímná. (str. 9–10) Nemusí jít vždy o zázraky fyzické, ale mnohem častěji dochází k zázrakům duchovním, které jsou však dobře pozorovatelné otevřeným a pravdivým lidským srdcem. Často se takové zázraky dějí na přímluvu Panny Marie či svätých. (str. 7–8) Je potřeba jediné: pevná víra v Boží moc a v dobro, které On sám nám chce dát v podobě možná ne podle našeho přání v té chvíli, ale pro spásu naší duše. I tehdy je nutným základním kamenem pokorná a odevzdaná modlitba, skrze níž dostaneme poznání vůle Boží a sílu vyplnit ji do všech důsledků.

Oporu pro to máme v tradici katolické církve, z jejíhož pokladu můžeme

čerpat kdykoliv a pro jakoukoliv vzniklou situaci – ať už to jsou konkrétní příklady světců a světic, nebo učení Písma svätého, apoštolů a církevních Otců atd. Tento poklad je třeba pečlivě chránit, aby nebyl znehodnocen hlasem doby, jak lze vyčíst i z knihy kardinála Gerharda Ludwiga Müllera, prefekta Kongregace pro nauku víry. (str. 12) A právě proto je nutno jednotlivé klenoty z této pokladnice dávat na odiv, aby nezapadly v zapomnění, ale naopak se staly majákem v rozbourané současnosti, jejíž směr zřejmého relativismu je cestou do záhuby, a nikoliv k vytouženému věčnému štěstí.

Proto nechabujme ve svých modlitbách, adoracích, pobožnostech. Bez nich se spása světa uskuteční jen stěží, vzdýt všemohoucí Bůh je od nás očkává. Lidské srdce totiž potřebuje také oporu a povzbuzení právě od těch, kdo by měli být svědky Božích slov a činů. Za Pomocníci a věrnou Průvodkyni pak vděčně přijmeme Pannu Marii, o níž svatý Ludvík Maria Grignion říká, že skrze ni se začala spása světa a stejně tak bude skrze ni i dokonána.

Daniel Dehner

Editorial

Uklidni své srdce a zbav se aspoň na chvíli všech pozemských starostí a pout, protože Boží Duch tě chce přivést k poznání vznešených tajemství, která ti předkládá v dnešních svatých čteních. Máš se přesvědčit, že to, co slyšíš v dnešním úryvku z knihy Zjevení, není jen vize nějaké vzdálené budoucnosti, nýbrž že jde o zcela aktuální projekt Božího království na zemi. Toto království má nastat i pro tebe už nyní a na jeho uskutečnění se máš sám neprodleně a aktivně podílet. Nevěříš tomu? Vrať se znovu do večera. U stolu se uvolnilo jedno místo, protože zrádce již odešel. Můžeš zde být osobně svědkem toho, co je jasným znamením slíbeného *nového nebe*.

Proč je řeč o *novém nebi*? Bůh ti chce tím říct, že ti přišel ukázat svou zcela novou tvář. Ačkoliv všechno, co od samého počátku dělá, dělá z ryzi lásky, tato jeho láska jako by se zatím ztrácela v oslňujícím jasu jeho moci a velebnosti. Zjevoval se lidem dosud v hořícím keři, ohnivém sloupu, ve vichru a hromu, který láme cedry. Mojžíš si před ním zastřel tvář a zul opánky. Nyní sedí Bůh se svými u jednoho stolu. Teprve nyní nastala doba, kdy se Bůh zjevuje tak, že pokleká před svým tvorem, aby mu umyl nohy. Dříve mu sesílal manu a koroptve, ale dosud nikdy mu nedal za pokrm své vlastní tělo. Vyvedl mu pramen ze skály, ale nenapájel ho svou krví. Stvořil svět a v něm všechno živé, ale teprve nyní vydá svůj vlastní život, aby lidé nepropadli smrti, ale *měli život a měli ho v hojnosti*. Takové je tedy *nové nebe* a zcela nový, nepoznaný *Emanuel - Bůh s tebou*. Už jen krátký čas a Ježíš svou smrtí a zmrtvýchvstáním zpečetí příchod **nové epochy**, ve které bude Bůh ohromovat nikoliv mocí, ale přesvědčující láskou, která si dokázala najít nové způsoby, jak *přebývat mezi lidmi*.

Ale to není zdaleka vše. Ježíš chce i tebe a všechny lidi dobré vůle zapojit do procesu proměny světa na *novou zemi*. To je smysl a program jeho *nového přikázání: abyste se navzájem milovali, jako jsem já miloval vás*. Musí to tedy být láska tak opravdová, tak přesvědčující, aby se stala zcela zřetelným, nápadným a výmluvným znamením *nové země*.

Jak miluje Ježíš? Je to zcela jiná láska, než jakou zná tento svět. Ježíšova láska

Nejkrásnější proroctví

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Nové přikázání vám dávám.

nepřichází jako odpověď na projevenou pozornost, přízeň, na vyznanou lásku, na očekávané potěšení. Ježíšova láska je vstřícná. Je to láska, která zásadně přichází jako první, jako výzva, jako ničím nepodmíněná nabídka. Je to láska, která chce dosud nemilujícího vlastní sebeobětí uschopnit k milování. Je to láska nekonečně marnotratná, která je ochotná rozesít miliony zrněk v očekávání, že alespoň jedno padne na úrodnou půdu, vzejde a přinese ovoce hodné lásky. Je to láska milující až do krajnosti, která miluje i tam, kde nemůže čekat žádnou odpověď, protože pro ni je *blaženější dávat než brát*⁽¹⁾.

Takové je *Boží přebývání mezi lidmi*. Nemiloval nás, když jsme byli ještě jeho nepřátelé, nečinil nám dobře, ačkoliv jsme ho nemilovali, ale uráželi? Co by s námi bylo, kdyby On si nezamiloval nás ještě nemilující? Jak by mohl změnit náš osud? Jen láska, která se zaměří na to, co studené, tvrdé, nevděčné, nepřátelské může zahřát, změnit kámen v maso, zapálit vyhaslý oheň, otevřít před *lidmi nové nebe*, ukázat překvapenému světu novou Boží tvář a napomáhat tak *příchodu nové země*.

Jako člověk nejsi sám o sobě schopen takto milovat. Ale Láska si našla způsob, jak i z tebe udělat viditelný nástroj, nositele lásky, jen pokud se mu k tomu nabídneš. Jednej podobně jako On. Právě ti, kteří se ti zdají nejméně láskyhodní, kteří tě nejen nepřitahují, ale přímo odpuzují, ti nejvíce potřebují božský lék jeho lásky. Pros Ducha lásky, aby otevřel tvé srdce právě tímto směrem. Žádná rána není krásná, příjemná, přitažlivá, a přece právě ona potřebuje něžnou a laskavou ruku, která by ji ošetřila. To, co se ti na bližních zdá odporné, co tě dosud vedlo k tomu, aby ses odvrátil a zatvrdil, to právě čeká na obvaz lásky. Začni se usmívat na své nepřijemné bratry, zkoušej to nejdříve aspoň uvnitř tak dlouho, až ti ten úsměv ze srdce vstoupí až do očí. Myslíš, že to nejde? Nejsi přece sám. Je s tebou Ježíš, právě jeho máš zanést unave-

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 14,21b-27

Pavel a Barnabáš se vrátili do Lystry, Ikónia a do Antiochie. Utrvovali tam učedníky a povzbuzovali je, aby byli ve víře vytrvalí, protože do Božího království vejdem jen tehdy, když hodně vytrpíme. V jednotlivých církevních obcích jim po modlitbě a postu ustanovili starší a poručili je Pánu, v kterého uvěřili. Potom prošli Pisídií do Pamfýlie a hlásali slovo Páně v Perge. Pak odešli do Atálie. Odtamtud odpluli lodí do Antiochie, kde byli kdysi doporučení milosti Boží k dílu, které teď ukončili. Když tam přišli, svolali církevní obec a vypravovali, co všechno Bůh s nimi vykonal a jak otevřel bránu k víře pohanům.

2. čtení - Zj 21,1-5a

Já, Jan, spatřil jsem nová nebesa a novou zemi - dřívější nebesa a dřívější země zmizely, ani moře už není. A uviděl jsem svaté město, nový Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha; bylo vystrojeno jako nevěsta okrášlená pro svého ženicha. A uslyšel jsem od trůnu mohutný hlas: „Hle - Boží stan mezi lidmi! Bůh bude s nimi přebývat; oni budou jeho lidem a on - Bůh s nimi - bude jejich Bohem. On jim setře každou slzu z očí; nebude už smrti ani zármutku, nářku

Dokončení na str. 10

ným a zraněným srdcím. Dodej si odvahy. To, co se v tobě vzpouzí, je také rána, která potřebuje lék. Ježíš, kterého přineseš bližnímu, uzdraví svou láskou spolu s ním i tvoje nemocné srdce. Nevyhýbej se tomu, protože to bolí. *Do Božího království vejdem jen tehdy, když hodně vytrpíme*. Nejvíce bolí ta bolest, které se nejvíce bráníš. Nauč se ji přijímat jako Pán, a poznáš její odvrácenou tvář. Můžeš se spolehnout, že nakonec Pán *setře každou slzu z tvé tváře*.

Pomoz mi, Ježíši, *odložit, co je staré, a povstat k novému životu*.⁽²⁾ Ukaž mi, ke komu tě mám zanést, abych *pravdu, kterou jsem poznal, také naplnil svým životem*.⁽³⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Sk 20,35; ⁽²⁾ srov. modlitba po sv. přijímání;

⁽³⁾ srov. modlitba nad dary

Nejkrásnější a nejdokonalejší cesta

Svatý Ludvík Maria Grignion z Montfortu (31. 1. 1673 - 28. 4. 1716) patří k velkým a zároveň k nejuznávanějším postavám v dějinách katolické církve. V letošním roce si připomínáme 300. výročí jeho úmrtí. Obrovské nasazení tohoto kněze, lidového misionáře a reformátora, změnilo a ovlivnilo rozsáhlou část země na západě Francie. Svým dílem „O pravé mariánské úctě“ uskutečnil Bohem svěřenou jedinečnou mariánsko-prorockou misi, která má právě dnes univerzální význam.

Ludvík Maria Grignion, nejstarší syn početné rodiny právníka z bretoňského městečka Montfort-sur-Meu, měl temperamentní povahu. Muž činu s postavou obra, navenek neklidný, energický, s velkou tělesnou silou a výbušnou povahou, byl zároveň přirozeně citlivý a skromný, měl cit pro umění a vyznačoval se brilantními intelektuálními schopnostmi. Vnitřně se už v rané mladosti zcela zaměřil na Boha a Pannu Marii – stali se jeho světem. Jako 17letý se svému příteli vyznal, že není pro něho větší štěstí, než být u Marie a dát se jí uvádět do veškerých pravd, že ona je oporou a stálostí.

Tuto oporu Grignion velmi potřeboval, protože brzy ho Bůh začal uvádět do tajemství kříže. Když jako 20letý v Paříži studoval teologii, jeho hluboce zbožné a nekompromisní chování lidí pobuřovalo; považovali to za „přehánění zbožnosti“. Grignion vzdor všemu nesl všechna pronásledování s obdivuhodnou mírností a vždy zůstal přátelský a ochotný pomoci, takže o něm říkali: „Buď je blázen, anebo svatý.“ Ve známém kněžském semináři v Saint-Sulpice, kde prostudoval téměř všechna dostupná díla z mariologie, se jeho láska k Panně Marii velmi rozvinula a dostala hluboký teologický základ. Tak dozrál v mariánského apoštola, stal se bojovníkem za pravdu a jeho slova měla velkou moc. Už tehdy cítil: „Ovládá mě velká touha přičinit se o to, aby náš Pán a jeho svatá Matka byli milováni. Jako chudý kněz chci vesnickému lidu vysvětlovat katechismus a hříšníky vést k úctě k Nejsvětější Panně.“

V roce 1700, když měl Ludvík Maria 27 let, byl vysvěcen na kněze. Avšak ještě dlouho potom nevěděl, jak by se mohlo uskutečnit toto jeho povolání. V dokonalé důvěře se nechal vést Pannou Marií a Boží prozřetelností. Dvakrát se pokusil

vstoupit do kněžského společenství, ale pokaždé jeho pokus selhal. Pro spolubratry byly jeho ideály příliš vysoké, jeho neustálé nasazení příliš náročné a zničující a jeho misijní metody příliš provokativní.

Nepochopení, osočování a tvrdé odmítání vedlo opětovně k neúspěchu a nucenému stěhování z jednoho místa na druhé, z jedné diecéze do další. Často stál tento zanícený apoštol nad ruinami svého snažení, přinucen k mnohatýdenní nečinnosti. Ale nikdy se nenechal znechutit. Všechna protivenství přijímal Grignion s nepochopitelnou odevzdaností a poznával tak stále hlouběji nádhernou a účinnou sílu kříže jako „zbraně k dobývání duší“. Skrze utrpení mohl pomoci milosti, aby zvíťazila v srdcích lidí. Ludvík Maria Grignion byl tak hluboce přesvědčen o nutnosti

Svatý Jan Pavel II. převzal od svatého Ludvíka Marii Grigniona dědictví „Totus tuus“, které si vzal za své papežské motto. Tím se stalo známým po celém světě. Ne náhodou měl proto v úmyslu vyhlásit francouzského mariánského apoštola za učitele církve.

utrpení při dosahování úspěšného apoštolátu, že si během jedné lidové misie postěžoval: „Ctí nás, všechno jde hladce. To nepřinese žádné ovoce, protože tu není kříž.“

Reforma kláštera beze slov

S horlivým nadšením kázal Grignion lidem o tom, co bylo tajemstvím jeho života a působení, o Panně Marii a o kříži. V nauce o kříži přinesl lidem na jedné straně Boží lásku a milosrdenství a na druhé straně je přivedl k uvědomění si hrozných následků hříchu. Panna Maria naproti tomu měla mateřskou láskou utěšit a připravit srdce lidí a vyprosit jim milost obrácení, uchovat a posilnit ji v nich. Bez velkých slov vedl lidi k hluboké duchovní obnově.

V roce 1703 nečekaně dostal od pařížského biskupa úkol, aby jako vizitátor zreformoval společenství mnichů na Mont Valérien u Paříže, protože v klášteře vládla nejednotnost a vlažnost. Mniši se dozvěděli o nastávající návštěvě a vnitřně se připravili na odpor proti „hrozícímu neštěstí“, že by se měli změnit. Když tam Grignion přišel, obávaný útok se – k jejich velkému překvapení – nekonal. Tricetiletý mladý misionář, nezkušený v otázkách týkajících se klášterního života, nevěděl, jak má čelit nepořádkům v klášteře. Nejprve se na celé týdny uchýlil do své malé cely a do kaple. Nehovořil se žádným bratrem, nemíchal se do jejich hádek a nekritizoval viditelné nedostatky. Začal dopodrobna studovat pravidla kláštera Mont Valérien. Když si je Grignion důkladně prostudoval, začal tato pravidla žít. Nosil bílý mnišský hábit, přesně dodržoval klášterní denní řád – bez toho, aby se staral o ty, kteří ho porušovali. Během předepsané doby odpočinku hovořil s mnichy o všem možném: o náboženských tématech i o veselých věcech; jen ne o tom, co se týkalo jeho úkolu. Takto se Ludvík Maria stal jejich nej příjemnějším spolubratrem, který svým životem ukazoval, jak šťastný by mohl být jejich život v klášteře, kdyby jen dělali to, co dělat mají. Ludvík si nakonec získal jejich důvěru a oni sami přicházeli k němu, aby ho prosili o radu ve svých těžkostech. V krátké době opět zavládl v klášteře klid.

Moderní a nadčasová misijní metoda

Brzy nato biskup z města Poitiers pověřil Ludvíka lidovými misemi ve farnos-

► tech města. Nebojácny apoštol si umínil, že začne v té části města, která to nejvíce potřebuje, v nejužší čtvrti Montbernage. Na deset dní se Grignion stáhl do ticha modlitby, aby si vyprosil světlo, jakou metodu v boji proti zlu má zvolit. Vykročil cestou, která byla na svou dobu velmi netradiční. Začal vyhledávat osobní kontakt s lidmi, s hostinskými a prostitutkami, s řemeslníky a kuplíři, se zanedbanými ženami a dětmi, s lidmi, kteří by jinak nikdy nepřišli na jeho kázání. Získat si jejich důvěru byla ta nejnamáhavější a nejpodstatnější část misie. Den co den neúnavně procházel špinavými ulicemi, přátelsky všechny zdravil, snažil se být nápomocen, kde jen mohl. Samozřejmě, tento „černokněžník“ si za to vysloužil jen výsměch, nedůvěru a nenávisť; házeli na něho kameny a odpadky. S nevšední mírností snášel tuto vlnu odmítání, až si lidé časem zvykli na jeho přítomnost. Stále častěji ho volali k nemocným a důvěřovat mu začaly především děti, protože Grignion jako jediný byl k nim vždy dobrý. V těchto týdnech si pozorně všiml zvyků lidí, jejich potřeb, ale viděl také jejich dobré stránky. K odstranění zla od kořene bylo rozhodující, aby pochopil jejich postavení; co skutečně těmto lidem škodilo, zda to byly skryté neřesti, anebo stará nepřátelství. To bylo Grignionovým radikálním požadavkem: Nikdy se neuspokojil s misíí, která přinesla pouze povrchní a rychlou změnu, ale nepohnula lidským nitrem. Misie pro něho znamenala bojovat s ďáblem o duše a zvěstovat jim Krista tak, aby ho dokázali přijmout do svého života a nechali se jím proměňovat zevnitř.

Jak ale měl Ludvík Maria získat tato zraněná srdce, která neměla zájem vzdát se svých zlých návyků? Prostřednictvím dětí! Ty zval Ludvík jako první do svého „pastoračního centra“, bývalé stodoly, kterou zasvětil Panně Marii, Královně srdcí. Pomocí jednoduchých náboženských písní, biblickými příběhy a základními pravdami víry se děti daly snadno získat pro dobro.

Hned jakmile našel ochotná srdce, učil je Otčenáš a Zdravas a modlil se s nimi růžencem. Děti začaly všude vyprávět, jak pěkně je „u dobrého otce z Montfortu“. Brzy přišly první zvědavé maminky, takže po katechezi pro děti měl Grignion katechezi a společnou modlitbu také s nimi. Byly vděčné, že jim někdo zprostřed-

Namísto sebe nechal svatý Ludvík Maria Grignion někdy hovořit kříž. Když byl jednoho dne kostel přeplněný, vystoupil na kazatelnu, vzal svůj misijní kříž a na Ukřižovaného dlouho hleděl s láskou, s očima plnými slz, bez jediného slova. Potom z kazatelny mlčky sestoupil. Přítomných se toto „kázání beze slov“ hluboce dotklo. Pak šel Grignion s křížem mezi lidi a všem nabízel kříž k políbení se slovy: „Podívejte se na svého Vykupitele! Není vám líto, že jste ho urazili?“

koval kousek lásky a naděje, a nechaly se postupně vést na cestu dobra. Podobně to bylo i s muži. Časem začali tito lidé vnímat Grigniona jako skutečného otce a kněze.

Až tehdy je začal misionář povzbuzovat, aby se vzdali hříchu a začali nový, skutečně křesťanský život. Ve společném procesí měli přejít k farnímu kostelu, s upřímnou lítostí se vyzpovídat a při-

Francouzská mystička Marta Robínová (1902–1981) inspirovaně napsala generálnímu představenému montfortiánů: „Grignion z Montfortu si nebyl vědom toho, co psal, jinak by se stal pyšným. Napsal to, co mu diktoval Duch Svatý.“

jmout svaté přijímání. Byl to rozhodující okamžik, ve kterém měla milost dokončit svoje dílo. A kupodivu, lidé následovali svého pastýře! Poitiers zažilo něco nevidaného. Ludvík Maria nechal lidem ve stodole sochu Panny Marie s podmínkou, že se tam mají každý večer společně modlit růžencem. A tito lidé to také dělali. Toto byl vždy poslední krok každé misie, která většinou trvala čtyři až pět týdnů: vytvořit trvalé dílo, kterému lidé měli zůstat věrni; bratrstvo růžence anebo modlitbu křížové cesty jako vzpomínku a důkaz jejich znovuzískané „prvotní lásky“ k Bohu.

Totus tuus - Celý tvůj

Základní myšlenky své mariánské nauky našel Grignion už v mariologii, kterou studoval v Saint-Sulpice. Zde byla Maria základním prostředkem, skrze který můžeme najít Ježíše a stát se mu podobnými. Ludvík Maria prohloubil a doplnil tyto myšlenky mimořádně osvětleným způsobem. V nich objasňuje, že všichni lidé, i dnes, mohou následovat Krista v každodenním životě skrze zasvěcení se Panně Marii.

Ve své podstatě je úplná odevzdanost Panně Marii dokonalým obnovením křesťanských slibů, protože ve vědomém a svobodném aktu vůle se opětovně odevzdáváme Kristu se vším, co jsme a co děláme, a to skrze ruce Panny Marie. Svěřujeme se jí jako naší Matce zcela a navždy, protože sám Ježíš šel před námi touto cestou „a povolal nás, abychom šli k němu stejnou cestou, kterou On přišel k nám, a to skrze Marii“. Tak je Maria „nejsnadnější, nejkratší, nejdokonalejší a nejjistější cesta k Ježíši Kristu“, a jak nám to ukazuje praktická zkušenost a příklad mnohých lidí, kteří šli touto cestou, je i nejkrásnější.

Plody této úcty v duši jsou nádherné: „Každému, kdo se zasvětil Marii, tomu se i ona daruje úplně a nevysslovitelným způsobem. Vnořuje ho do plnosti svých milostí; korunuje ho svými zásluhami. Osvěcuje ho svým světlem... Zapaluje ho svou láskou... Daruje mu své ctnosti... Když taková duše patří zcela Marii, patří Maria zcela jí.“

„V jaké míře najde Duch Svatý v nějaké duši svoji věrnou a nerozlučnou nevěstu Marii, v takové míře může v této duši působit, v takové míře v ní může ztvárnit Krista.“ Cílem zasvěcení se Panně Marii,

nazývané také „Forma Boha“, v které byl utvořen samotný Bohočlověk, je tedy přeměna celého vnitřního člověka v Krista. Ke konci svého života se Grignion svěřil jednomu příteli: „Prožívám zvláštní milost neustálé přítomnosti Ježíše a Marie v mé duši!“ Svým vlastním životem a působením tak potvrzuje pravdivost a sílu své nauky.

Apoštolský misionář

V roce 1707 se vydal Ludvík Maria jako 34letý pěšky do Říma. Papež Klement XI. ocenil jeho mimořádnou misijní metodu a udělil mu titul „Apoštolský misionář“.

Konečně měl „Père de Montfort – farář z Montfortu“ církevní schválení pro svoji cestu! Jako neúnavný misionář působil devět let v diecézích Nantes, Luçon a La Rochelle a zprostředkoval lidem svoji odevzdaností silu konat dobro. Jeho vliv byl tak velký, že ještě i dnes, po 300 letech, ho lze v těchto oblastech pociťovat.

V diecézi La Rochelle se nakonec usadil. Tady konal své největší misie, také zde v roce 1712 napsal svoje nejvýznamnější dílo *O pravé úctě k Panně Marii* a nakonec zde položil začátky svých dvou vytvořených děl: *Dcery moudrosti* a *Mariina společnost* (současná mužská řehole montfortiánů).

Svatý Ludvík Maria Grignion velmi důvěřoval proměňující síle modlitby růžence, proto často opakoval: „Tak jako se spása světa začala slovy anděla »Zdrávas, Maria«, i spása každého jednotlivce je obsažena v této modlitbě. Dává klíčit Božímu slovu v naší duši.“

Dne 28. dubna 1716, během své poslední misie ve vesničce Saint-Laurent-sur-Sèvre, Ludvík Maria Grignion jako 43letý zemřel. Po pokusu otrávit ho a rovněž vysilený apoštolským zápalem, se jménem Ježíše a Marie na rtech, odevzdal svého ducha do rukou Stvořitele.

Za 16 let svého kněžství překonal tento Boží muž pěšky přibližně 25 000 km a měl asi 200 misii, které změnily životy tisíce lidí.

Poslední apokalyptické časy

Jako pravý prorok viděl Grignion Boží působení skrze Marii v posledních časech:

„Spása světa se začala skrze Marii a stejně tak bude skrze ni dokonána... Potom uvidí jasně – ale jen v míře úměrné jejich víře – tuto krásnou Mořskou hvězdu... Poznají její milosrdenství, kterého

je plná, a uvědomí si potřebu její pomoci... Jí Bůh svěřil formaci a výchovu velkých světců, kteří budou žít na konci světa... naplnění Duchem Svatým a duchem Mariiným. Skrze ně tato božská Panovnice vykoná ve světě velké divy pro zničení hříchu a založení království Ježíše Krista, svého Syna, na tomto světě. Právě touto úctou k přesvaté Panně tyto svaté osobnosti uspějí ve všem... Budou ohnivým plamenem... A na místech, kde budou kázat, zanechají pouze zlato lásky, která je naplněním Zákona.“ Ludvík Maria se modlil naplněn touhou: „Přijď na tuto zemi, Duchu Svatý, ohnivý plameni, a vytvoř ohnivě kněze! Skrze jejich působení obnov tvářnost země a zcela obnov svoji nevěstu církev.“

Pramen: Hildegard Waach, Grignion von Montfort, Franz-Sales-Verlag 1966

Z Vítězstvo Srdca 96/2014 přeložil -dd-

V nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o. vyšlo několik mariánských titulů sv. Ludvíka M. Grigniona, které lze stále ještě zakoupit. Jejich **anotace si můžete přečíst na straně 16.**

Teroristický útok na řeholnice Matky Terezy

Čtyři sestry misionářky lásky byly zavražděny v Jemenu. Spolu s nimi bylo zabito 12 jejich spolupracovníků a svěřenců. Kněz pocházející z Indie, který žil při jejich klášteře, byl unesen. Apoštolský vikář Jižní Arábie jednoznačně potvrdil náboženské motivace útoku. „Sestry daly život ve službě svému charismatu. Signál vyslaný teroristy je jasný,“ uvedl biskup Paul Hinder.

Sestry z kongregace založené bl. Matkou Terezou z Kalkaty byly posledními misionářkami, které zůstaly v tomto islámském státu. Všechny ostatní ženské řády a kongregace z Jemenu odešly kvůli poslednímu konfliktu. Misionářky lásky spravovaly čtyři domy, ve kterých pečovaly o psychicky postižené a staré lidi. Dne 4. března 2016 se stal cílem teroristů jejich dům ve městě Aden. Dvě ze zabitých sester pocházely z Rwan-

dy, další dvě z Keni a z Indie. Přežila pouze představená kláštera, které se podařilo ukrýt.

„Už dávno jsme věděli, že situace je těžká. Misionářky se staly cílem útoků už v minulosti. Přesto se rozhodly zůstat na svém místě a naplnit svou misi až do konce,“ zdůraznil biskup Hinder. Pripomíná zároveň, že sestry Matky Terezy v této zemi už dříve zaplatily daň krve. V roce 1998 byly tři sestry zavražděny, když vycházely z nemocnice, kde pracovaly.

Byl zveřejněn také poslední dopis zavražděných misionářek, který odeslaly do své římské komunity. „Když bombardování zesílí, poklekáme před Nejsvětější svátostí a prosíme Ježíše Milosrdného, aby střežil nás i naše svěřence. Nejednou se schováváme pod stromy v naději, že nás Bůh ochrání, a pak bě-

žíme k našim ubožákům,“ psaly sestry s důrazem na to, že jejich hlavní obavy se týkají toho, jak dlouho vystačí s potraviny a vodou pro ty, o něž pečují. „Bůh nemůže přestat se svou štedrostí, dokud zůstáváme s Ním a s nejobožejšími. Naši svěřenci jsou staří lidé, fyzicky a psychicky postižení či nevidomí,“ psaly sestry ve svém listu s tím, že společně žijí a společně také zemřou.

Sestry z kongregace Matky Terezy z Kalkaty považují tato slova za závěť zavražděných misionářek. Jak zdůrazňují, dopis zcela jasně odpovídá na výčitky přicházející z různých stran, že kdyby sestry Jemen opustily dříve, k tragédii by nemuselo dojít. „S ohledem na lásku ke Kristu nemohly opustit potřebné, ačkoliv si uvědomovaly, co je může potkat,“ zdůraznila sestra Sara.

Zdroj: www.radiovaticana.cz

Děkujeme Bohu za zázrak, který způsobil v našem životě

Maroš a Maria se svým malým synem Matějem jsou první rodinou v domě společenství Cenacolo na Slovensku. Oba prošli dlouhou cestu se společenstvím, dříve než se vzájemně poznali. Nyní vydali svědectví o svém osobním životě v manželství a o mocném působení Matky Boží v životě člověka.

Maroš:

„Já jsem ve své minulosti neměl velkou důvěru v rodinu nebo ve vztah k jedné ženě. Když jsem vstoupil do společenství, dělal jsem to jenom proto, abych unikl před drogou. Neměl jsem žádnou představu o dobrém životě. Ale potom jsem se do společenství zamiloval a šel jsem svoji cestou. Někdy jsem se zamýšlel nad tím, jaká by měla být moje budoucnost, ale nakonec jsem chtěl jít cestou s kluky. Pán ale chtěl pro mne více, a tak jsem poznal Marii. Maria strávila ve společenství pět let, přednášela pro děvčata, ukončila studium a měla dobře placenou práci. Tak jsem si pomyslel: Nechej toho! Nikdy jsem neudělal maturitu. Snad bude lépe zůstat jednoduše s kluky a vypustit z hlavy všechno ostatní. Ale v průběhu času jsme se více poznali při organizaci promluv a objevila se touha vybudovat přátelství. Společenství nás v tom podporovalo, náš vztah nechávalo trpělivě vyžrávat, krok za krokem, beze spěchu. To mi velmi pomohlo. Nakonec se ale objevila otázka: Maria žila mimo a já uvnitř společenství, jak bychom mohli v budoucnu žít spolu?

Vložili jsme tuto otázku do modlitby a já jsem zakusil, že láska překoná všechny překážky. Maria mi řekla: »Vidím, že se dobře cítíš ve společenství a že máš rád tento život. Bude lepší pro náš společný život v rodině, když se také já vrátím zpátky do společenství.« Tak jsme se vzali, abychom v Cenacolo mohli společně sloužit životu. Společenství nás ale po svatbě poslalo nejdříve do Saluzza, abychom tam nějakou dobu spolu žili v domečku. V tomto krásném půlroce jsme se jako pár velmi dobře poznali. Rok po naší svatbě se pak narodil náš syn, byl pokřtěn

a teď žijeme tady na Slovensku jako šťastná rodina spolu se 40 chlapci.

Když dnes přemýšlím, z jakých podnětů jsem před mnoha lety vstoupil do společenství, a kde teď stojím, poznávám, co pro mne Pán se společenstvím udělali. Jak dobrý je k nám Pán!»

Maria:

„Poznala jsem Cenacolo na jedné pouti do Medžugorje, a když jsem slyšela vyprávět Matku Elvíru o jejím otci, který měl problém s alkoholem, poznala jsem se v ní. Můj otec měl stejný problém. Vstoupila jsem do společenství, i když jsem neměla problém s drogami. Ale byla jsem velmi uzavřená a ustrašená, nesměla jsem se a málo jsem mluvila, byla jsem zraněná kvůli příběhu své rodiny.

Matka Elvíra mi pokaždé, když jsme se potkaly, říkala: »Musíš svému otci odpustit, jinak se sama nebudeš moci rozhodnout pro svůj vlastní život.« Tak jsem věděla, kde je moje slabé místo, a vložila jsem všechno do modlitby. Pak jsem přišla do domu v Medžugorje, kde jsem mohla navštívit svého otce. Společenství mi dalo čas, abych s ním pobývala, a on mi vyprávěl o svém životě a o svém dětství. Tak jsem pochopila mnohé, čemu

jsem dříve nerozuměla. Objali jsme se a vzájemně si odpustili. Oba jsme plakali a moje srdce se osvobodilo od minulosti.

Na mojí cestě v Cenacolo mi ale nakonec řekla Matka Elvíra: »Ty teď můžeš zase pokračovat ve svém životě venku, ale zůstávej ve styku se společenstvím, přicházej na setkání a modli se za svého budoucího manžela. Matka Boží ti ukáže, kdo to bude.«

Tak jsem vystoupila a šla do Bratislavy, abych tam žila a pracovala. Pak mne prosilo společenství, abych převzala promluvy pro děvčata. Tento úkol mi umožnil, abych zůstala blízko společenství, a kontakt s našimi domovy pro dívky a s našimi kněžimi byl pro mne velkou pomocí. Dařilo se mi dobře, určitě jsem pomýšlela na to, že se jednoho dne vdám, ale skutečně jsem nikoho nehledala, ale modlila jsem

se a důvěřovala, že Bůh učiní to správné: »Musíš mi poslat nějakého chlapce, který Tě miluje a také Matku Boží.«

Potom jsem poznala Maroše, a když naše přátelství začalo, mluvili jsme jenom o společenství, o úvodních promluvách pro chlapce a děvčata, kteří chtěli vstoupit. Dlouho to tak šlo, až jsme se začali o sebe osobně zajímat, protože jsme se spolu cítili dobře a volně. Tak jsem vkládala naše narůstající přátelství do modlitby a prosila v jednom

► dopise Matku Elviru a kněze společenství o radu. Náš problém byl v tom, že já jsem žila vně a Maroš uvnitř společenství, a připadalo mi zatěžko zvyknout si na to, eventuálně se do společenství vrátit. Šla jsem také na určitý čas do Medžugorje, abych se modlila k Matce Boží a děvčata tam prosila o jejich radu. Bůh mě nenechal dlouho čekat na odpověď a já jsem pochopila, že kvůli našemu vztahu bych se měla vrátit do společenství.

Tak jsem zase do něho vstoupila a přišla brzy potom spolu s Marošem do smíšeného domu. Toto období nám velmi pomohlo prohloubit naše přátelství. Pak přišla pěkná doba zasnoubení a přípravy na manželství s pomocí našeho kněze v Saluzzu. Zvláštním darem k tomu byla pouť Cenacola do Čenstochové, již jsme se mohli zúčastnit, abychom Matce Boží svěřili naši budoucnost. Pak jsme se tady na Slovensku vzali a jako mladý manželský pár se vrátili na půl roku do Itálie. Měli jsme svůj vlastní malý domeček a svoje soukromí a žili jsme současně ve společenství v Saluzzu. To bylo krásných šest měsíců. Nakonec jsem otěhotněla, a aby se naše dítě narodilo na Slovensku, vrátili jsme se zpátky do vlasti. Těch 40 chlapců se velmi těšilo, až se vrátíme zpátky, a zařídili nám už vlastní apartmán. Zvláště jsem se těšila na sochu svaté Rity, kterou mi postavili do zahrady. Když jsem se chlapců na to ptala, řekli mi: »Věděli jsme, že jste se v obtížných okamžicích modlili ke svaté Ritě, a tak jsme vám tuto sochu postavili do zahrady, abyste na ni viděli z okna a ty aby ses mohla s kočárkem v klidné části zahrady procházet.«

Cítila jsem se zde v domě jako mladá matka dobře, dále jsem navazovala v úvodních promluvách kontakt s děvčaty, která chtěla vstoupit, i s mnoha maminkami, jejichž děti jsou ve společenství, takže jsem nikdy nepřišla do nebezpečí, že bych se cítila osamělá v chlapeckém domě. Teď už je tu náš syn a určuje naše dny a noci. Celý dům se změnil, dítě v domě je školou pro všechny a jistě budou chlapi mocti naše dítě vozit v kočárku.

Můžeme jen děkovat Bohu za všechno a dosvědčovat div, který Pán vykonal v našich srdcích a v našem životě v rodině.“

*Z Gemeinschaft Cenacolo
přeložil -mp-*

Kardinál Veglió:

Rozlišujeme mezi migranty a uprchlíky

V souvislosti s dohodou mezi Evropskou unií a Tureckem, která má zamezit dalšímu přílivu migrantů do Evropy, kriticky pohlíží na přemísťování migrantů zpět do Turecka kardinál Antonio Maria Veglió, předseda Papežské rady pro migranty: „Vývolává ve mně mnohé pochybnosti, protože těmito lidem téměř odpírám právo na migraci. Chtěli kupříkladu do Německa, a najednou se ocitnou zpět v Turecku – a s jakými zárukami? Dobře víme, jaké Turecko je, tedy žádný vzor velkorysosti a demokracie. Navíc si Turecko tímto jednáním ekonomicky polepší – což je pochopitelné – a hlavně udělá vše pro to, aby vstoupilo do Evropské unie.“

Zaznívají kritické hlasy, podle kterých se s migranty nakládá jako se zbožím...

„Už došlo k věcem, které by se nikdy neměly přihodit, protože z Turecka jsou každý den vyhošťovány skupiny migrantů do Sýrie. Kdo to kontroluje? Dobře chápete, že je to velmi závažné! Člověk přijde sem, do Evropy, pak se ocitne v Turecku a za týden či měsíc zpět ve vlasti, ze které utekl, jak se to bohužel děje, protože tu není žádný kontrolní orgán. Druhým

bodem je slučování rodin – jak k němu za stávajícího systému může docházet? Tato dohoda tedy vzbuzuje řadu rozpaků. Migrant a uprchlíci totiž nejsou poštovní balíky nebo zboží na váhu, ze kterého někam pošleme osmdesát kilo. Jsou to přece lidé!“

Co byste tedy navrhoval?

„Není to jednoduché! Problém uprchlíků a migrantů tu skutečně je a týká se především Evropy. Myslím, že stát by se k němu měl postavit velice lidsky, protože tu jde o lidi. Pak je třeba zřetelně rozlišovat migranty a uprchlíky – v souvislosti s uprchlíky existuje mezinárodní úmluva, kterou podepsaly nejrozvinutější státy a ve které se zavazují k vytvoření životních podmínek mimo zemi, odkud tito lidé uprchli. Migrantovi z ekonomických důvodů bychom snad mohli říci, ačkoli to není pěkné a evangelní: Přišel jsi, ale není tu pro tebe práce. Bude vhodnější, když se vrátíš do své země, a my ti v ní pomůžeme. Ale uprchlíci – kromě toho, že nejsou poštovní balíky – jsou lidé, se kterými je třeba jednat v rukavičkách,“ komentuje předseda Papežské rady pro migranty současnou situaci.

Zdroj: www.radiovaticana.cz

Počet uprchlíků v Libanonu přesáhl dva miliony

Patriarchové východních církví se shromáždili v Bkerké, aby hovořili o nejnaléhavějších otázkách země, totiž o prezidentské volbě v Libanonu a zastavení exodu křesťanů. Hlava státu chybí v Libanonu od května 2014, kdy skončil mandát Michela Suleimana, a jednotlivé frakce parlamentu se nedokáží dohodnout na jeho nástupce. Politická stabilita v zemi je podmínkou k řešení aktuální ekonomické a sociální krize, ke které se připojuje také nesmírné zatížení země přílivem uprchlíků, jejichž počet už přesáhl dva miliony. „Libanon ne-

má kapacity k přijímání syrských, palestinských a iráckých uprchlíků,“ píše patriarchové v závěrečné zprávě ze svého setkání a vybízí k politickému řešení v rámci mezinárodního společenství, které by umožnilo návrat běženců do jejich zemí. Exodus křesťanů z Iráku a Sýrie dosáhl rozměrů genocidy srovnatelné s tou, která byla spáchána na Arménech na sklonku Osmanské říše, konstatovali východní patriarchové shromáždění v sídle kardinála Béchary Raie.

www.radiovaticana.cz (5. 4. 2016)

V Římě o první zářijové neděli svatořečení Matky Terezy

O první zářijové neděli (4. 9. 2016) papež František vyhlásí za svatou „apoštolku nejposlednějších“, bl. Matku Terezu z Kalkaty. Kanonizační litur-

gii bude slavit v Římě na Svatopetrském náměstí, a nikoli v Indii, jak žádali tamní biskupové.

Podle zpráv tiskových agentur

Věda musí brát v úvahu Boží působení

Většina lidí na světě věří, že nadpřirozené události jsou události reálné, i když se nestávají pravidelně a nedají se očekávat. Současná věda se snaží najít objasnění všech jevů na základě přirozených příčin a následků. Popírání zázraků, které se reálně dějí, jenom proto, že nejsou opakovatelné a přirozené, je závažná chyba, které se současní vědci dopouštějí.

Věda svědčí o Bohu

Jestliže si připomeneme, jak probíhal rozvoj vědy na Západě, bez obtíží si povšimneme, že až do 19. století byla absolutní většina vědců křesťany. Descartes, Koperník, Kepler, Newton, Pascal nebo Leibniz – to jsou jména osob, bez kterých by byl dnešní pokrok vědy nemožný. Tito velcí učenci otevřeně uznávali nadpřirozené působení Boha v pozorovatelném světě. Například Kepler po vydání své práce o pohybu planet řekl: „Vidíme, jak Bůh – podobně jako lidští architekti – naplánoval vybudování světa podle pořádku a zákonitostí a všechno důkladně změnil.“ Rovněž Newton tvrdil, že planetární soustavy ve vesmíru „mohou fungovat pouze díky myšlení a vládě inteligentní a všemohoucí Osoby“ – Boha. Například Arno Penzias, laureát Nobelovy ceny, potvrdil: „Nejlepší údaje, jaké máme, přesně odpovídají tomu, co bych předpokládal, kdybych měl k dispozici jenom pět knih Mojžišových, žalmů a celou Bibli.“ Je vidět jasně pouhým okem, že vesmír nevznikl sám od sebe, že byl stvořen nadpřirozeným způsobem – a na to upozorňují i největší učenci.

Žel v západní kultuře byla věda spojena s naturalismem. V médiích, ve veřejném čtení, ve výpovědích politiků, a dokonce i ve vědeckých publikacích se ustavičně zdůrazňuje, že vědecké je jenom to, co je naturalistické. Mnoho lidí zatím zažívá zázraky nebo je jejich svědkem a tyto nadpřirozené události jsou pro ně reálné zcela tak, jako skutečnost popisovaná naturalistickou vědou, která samotnou možnost zázraku popírá. Z toho vzniká dojem, že věda a víra si vzájemně odporují.

Víra v materialismus

Vezměme jako příklad zázrak rozmnožení chleba. Hovoří o něm všichni čtyři evangelisté a uvádějí, že Ježíš měl k dispozici pět chlebů a dvě ryby. Jeho učedníci pozorovali reálnou událost na-

sycení více než pěti tisíc lidí a nasbírání dvanácti plných košů zbytků. Počáteční a závěrečné množství pokrmu je stanoveno se stoprocentní jistotou a potvrzeno dvěma svědky – evangelistou Matoušem a Janem. Nepochybně přece apoštolové rozdávali lidem pokrm, který byl rozmnožen.

Zcela očividně zákon o zachování hmoty a energie říká, že taková událost není možná. Pokud se věda omezuje pouze na naturalismus, musí popírat tento fakt pozorovaný spoustou lidí, kteří se reálně najedli a spočítali koše se zbytky. Intelektuální poctivost vyžaduje uznání uskutečněné a svědecky doložené skutečnosti. Proto se čestní vědci spojení s naturalismem snaží tento konflikt vyřešit tak, že říkají: „Jistě jednou najdeme přirozené řešení.“ Ve skutečnosti je takové tvrzení vyznáním víry v naturalismus.

Často ona víra v naturalismus vede k absurditám a nevědeckému přístupu k výsledkům vědeckých zkoumání. Promlouvá o tom Richard Lewontin, světově proslulý genetik z Harvardu, který se zabývá evoluční biologii: „Klíčem k porozumění skutečného zápasu vědy s tím, co je nadpřirozené, je naše vůle přijímat vědecká tvrzení neshodující se se zdravým rozumem. Stojíme na straně vědy navzdory očividně absurditě v její konstrukci, navzdory její neschopnosti realizovat přehnané přísliby týkající se zdraví a života, navzdory toleranci vědeckých center k záležitostem »co by bylo, kdyby...« bez krytí, děláme to proto, že jsme oddáni materialismu. (...) Odvolávání se k všemocnému božstvu by znamenalo, že by v každé chvíli mohly být přírodní zákony porušeny a mohly se dít zázraky.“ Jak je vidět, zázraky nejsou uznávané jenom proto, že někteří zázraky neuznávají, a profesor Lewontin to čestně přiznal.

Zdánlivý protiklad

Soudobá věda přijala takový postoj ke světu, v němž je každý jev výsledkem přirozeného řetězce příčin a následků, které

je možné pozorovat, zopakovat, vytvořit znovu. Při takovém přístupu je zkoumaný systém přijímán jako neosobní, mechanická soustava, definovaná matematickými vzorci, a úkolem vědy je odhalení přirozených spojení příčiny a následku.

Jenomže Bůh je osoba mimo systém materiálních předmětů. Je nezávislý, suverénní a má vládu nad přírodou. Bůh se nevejde do rámce naturalistických koncepcí, poněvadž tyto koncepce jsou příliš úzké. Působení Boha je individuální, neopakovatelné, vychází ze svobodného rozhodnutí a nepodléhá přírodním zákonům – proto je nemožné je předvídat a znovu vytvořit v laboratorních podmínkách.

Znamená to, že věda nemůže nic říci o Bohu a jeho nadpřirozeném působení?

Může mnoho povědět, když pečlivě zkoumá fakta před uskutečněním zázraku a po té události. Tak se to přece stalo v případě rozmnožení chleba, když bylo důkladně potvrzeno množství potravy před nadpřirozeným Ježíšovým zásahem a po něm. Stejně tak se děje v případě eucharistických zázraků: Zkoumá se, zda to před zázrakem byl kousek proměněné Hostie, a odborníci se vyslovují k tomu, v co byla ona Hostie proměněna. V případě zázraku v Sokolce zkoumání prokázala, že se pouze část Hostie proměnila v tkáň lidského srdce a část zachovala strukturu chleba. To jsou vědecké údaje, absolutně nevyvrátitelné.

Rovněž zázračná uzdravení jsou nejdůkladně zdokumentovaná – výsledky lékařských vyšetření před uzdravením ukazují zdravotní stav pacienta, často nevyčísitelně nemocného, a následně máme výsledky hodnocení stavu po uzdravení. Například vynikající lékař Alexis Carrel prohlížel pobřišnici Marie Baillyové, nemocné tuberkulózou, jejíž choroba dospěla do posledního stadia. Když byla dívka přinesena do jeskyně Zjevení v Lurdech, byla ve stavu agónie Carrelem podrobně popsaným. Po modlitbě v jeskyni se před

očima udiveného lékaře Marii navracelo zdraví – do jejich tváří se vracela červeň, její tep i dech se zklidnily, její oteklé břicho se vracelo do normálního stavu. Alexis Carrel byl svědkem reálného nadpřirozeného zásahu Boha, který vědeckým způsobem zdokumentoval. Žel, kolegové vědci, kteří uznávali jenom materialistický naturalismus, Carrelovu svědectví nevěřili.

Katolická církev oceňuje hodnotu řádných vědeckých zkoumání a zázraky neuznává tak dlouho, dokud nejsou důkladně prověřené. Například u kanonizačního zázraku svatého Jana Pavla II. museli vědci potvrdit, že Floribeth Mora Diazová byla nevléčitelně nemocná výdutí mozku a skutečně byla uzdravena v důsledku zázračného zásahu Boha, díky modlitbě a víře.

Věda musí změnit svůj přístup

Jako profesor fyziky musím se vši rozhodností zdůraznit, že napětí mezi vědou a vírou v nadpřirozené Boží působení je uměle vytvořené materialistickou vírou, vštípenou věd. Proto si myslím, že další rozvoj vědy, který učencům umožní lepší zachycování a porozumění světu, od nás všech vyžaduje uznání možnosti existence nadpřirozených jevů.

Namísto slepé víry v to, že „jednu to bude objasněné přirozeně“, může přece vědec přijmout, že má co do činění s jevem „pravděpodobně nadpřirozeným“. Jeho úkolem by tedy bylo objasnění, do jakého stupně může naturalistická a materialistická věda daný jev vysvětlit.

Tímto způsobem je možné beze škody pro svědomitost a poctivost metodologie a merita vědeckého bádání přijmout jako pracovní tezi, že původ života mohl mít reálný nadpřirozený zdroj. Ve skutečnosti se tato teze nedá vyvrátit, poněvadž všechny známé jevy fyzikální i chemické nejsou schopny samočinného (přirozeného) vytvoření živé buňky. Přijetí teze umožní provádět zkoumání bez toho, aby na vědcích byly vynucovány výsledky shodující se pouze s jedním závazným světovým názorem – materialistickým, který často nutí odmítat očividná fakta a uvažovat bez rozumu.

*Z Miłujcie się! 4/2015
přeložila -vv-*

Suma o darech svatého Josefa (23)

PRVNÍ ČÁST

Kapitola XVI: Dar ctností, které pronikaly chování svatého Josefa (Dokončení)

Konečně Josefovo chování bylo božské, a to více než chování všech smrtelníků od počátku světa až do jeho konce. Bylo božské společenstvím, důvěrností a také láskou.

Josef byl ve společenství s osobou Boha Otce, který vše skrze Slovo stvořil, když byl považován za otce téhož Slova, jež se vtělilo. Žil spolu s Kristem Bohem, když s ním po mnoho let pod jednou střechou jedl, pil a bydlel. A byl snoubencem nejsvětější Panny, v níž nejplněji přebýval Duch Svatý, pravý Bůh. Společenství svatého Josefa bylo tak božské službou, přebýváním a manželstvím.

Chválíme a ctíme otce Starého a Nového zákona za to, že měli společenství s Bohem: K Noemovi hovořil Bůh. Abrahámovi se zjevil anděl představující Boha. Jakob viděl ve snu Pána na vrcholu žebříku. K Mojžíšovi hovořil Bůh tváří v tvář, jako hovoří přítel k příteli. Samuel, když byl chlapcem, uslyšel hlas Pána, který ho povolával. Když dospěl, často mluvil s Bohem a stal se tak velkým, že on sám posvětil izraelské krále. David byl uchvácen božským Duchem. Šalamounovi se Bůh zjevil ve snu a udělil mu moudrost, jíž převyšoval všechny smrtelníky. Proroci

viděli Pána pod různými obrazy, a proto byli nazýváni vidoucími. Apoštolové žili spolu s Kristem, svým Pánem a Mistrem.

Josefovo božské společenství má být snad považováno za nižší než to, co jsme uvedli? Ani v nejmenším. A to můžeme nejlépe dokázat jeho důvěrným vztahem s Kristem Bohem. V Kristu, který se právě narodil, viděl Boha, jemuž se klaněl a kterému z úcty alespoň políbil nohy. Jemu prokazoval všechnu otcovskou službu podle Mojžíšova zákona. Jeho odnesl do Egypta, kde ho po sedm let spolu

s jeho Matkou živil. Ó, kolikrát, jak je třeba věřit, Josef s velkodušností a zapálenou vírou brával do své náruče dítě Ježíše, aby ho obdivoval, aby ho líbal, aby ho uctíval jako Boha, aby ho z hloubi svého srdce miloval jako jediného Syna, hodného veškeré lásky a úcty! A co si myslet o množství radosti, která naplnila Josefa, když Bo-

ží Syn začal pronášet lidská slova? Ó, kolikrát žvatlajícího chlapečka objímal ve své náruči a pak s bázní adoroval!

Viz, prosím, jak božské bylo chování svatého Josefa, jež, jak se zdá nám, kteří poznáváme božské skutečnosti ze smyslově vnímatelného, svým božským společenstvím, důvěrností a láskou převyšovalo samotné anděly. Andělé totiž na nebesích leží před tváří Boží, zatímco Josef Bohu velel, neboť byl nazýván jeho otcem. Andělé se před Bohem chvějí, zatímco Josef ho objímal, tiskl ke své hrudi a líbal. An-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

ani bolesti už nebude, protože starý svět pominul.“

A ten, který seděl na trůně, řekl: „Hle – všechno tvořím nové!“

Evangelium - Jan 13,31-33a.34-35

Když Jidáš odešel, Ježíš řekl: „Nyní je oslaven Syn člověka a Bůh je oslaven

v něm. Je-li Bůh v něm oslaven, oslaví Bůh i jeho v sobě, a hned ho oslaví. Dítka, jen krátký čas jsem s vámi. Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem; jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem.“

děle přijímají od Boha stále úkoly, zatímco Kristus Ježíš přijímal od Josefa výživu. Andělé učí o božských věcech, zatímco Josef božské Dítě, když toužilo říkat slova, brávil do své náruče, usmíval se na ně, laskal je a pečlivě se o ně staral.

To všechno také dokazuje, že Josefovo božské jednání bylo nejvš zapáleno božskou láskou. Jestliže Bůh miluje ty, kdo ho milují, je třeba Josefa pro jeho svaté jednání považovat za Božího přítele. Vždyť kolikrát je některý svatý, který je milovaný Bohem, nazýván Božím přítelem! Například ve Starém zákoně byl Mojžíš pro svou laskavost (byl totiž nejmírnější mezi lidmi) nazván Božím přítelem, jak je to v 33. kapitole knihy Exodus (v. 11). Davida Bůh pro jeho pokoru shledal jako člověka podle svého srdce.⁽¹⁾ Bůh taktéž miloval evangelistu Jana pro jeho panictví a on byl nazýván učedníkem, kterého Ježíš miloval. A v 11. kapitole Janova evangelia (v. 5) čteme, že Pán miloval Marii, Martu a Lazara, a to pro jejich pohostinnost. Mimoto svatý Mikuláš byl pro své milosrdenství nazýván Božím přítelem.

Avšak toto všechno shledáváme v nejvyšším vynikajícím stupni u svatého Josefa. Vynikal totiž takovou laskavostí a pokorou, že byl vyvolen za ustavičně panického snoubence té ženy, na jejíž poníženost shlédl Bůh⁽²⁾ a o které kážeme, že je Matkou lásky a dobroty. Vykonával pohostinnost a milosrdenství vůči Bohu, a to s takovou radostností, že samotný Bůh si vyvolil Josefův dům a nechal se připočíst k jeho rodině.

Z řečeného je nejvš zřejmě a jasně patrné, že všechny zvláštní čnosti, které zářily v jednání jiných mužů, svatému Josefovi nejenom nechyběly, nýbrž je měl zcela vynikajícím způsobem.

(Pokračování)

*Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP*

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. 1 Sam 13,14. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Srov. Lk 1,48. [pozn. překl.]

Evangelium milosrdenství

- dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

Sám Jan Křtitel se jeho rozhodnutí podívil (srov. Mt 3,14). Nebeský Otec však nikoli a shůry dal zaznít svému hlasu: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení.“ (Mk 1,11) Otec tak potvrzuje cestu, kterou se vydal Syn jakožto Mesiáš, a Duch Svatý se na Něho snaší v pod-

bě holubice. Ježíšovo srdce takřikajíc bije v unisonu se srdcem Otce i Ducha a ukazuje všem lidem, že spása je plodem Božího milosrdenství.

Ještě jasněji můžeme rozjímat o velkém tajemství této lásky, *podíváme-li se na ukřižovaného Ježíše*. Když umírá nevinný za nás hříšníky, prosí Otce: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ (Lk 23,34) Na kříži Ježíš podává Otcově milosrdenství hřích světa: hřích všech,

moje hříchy, tvoje hříchy, vaše hříchy. Tam na kříži je prezentuje Otci. Spolu s hříchem světa budou smazány všechny naše hříchy. Nic a nikdo nezůstává vyloučen z této Ježíšovy obětní modlitby. Znamená to, že se nemusíme obávat přiznání a vyznání svých hříchů. Kolikrát jen si říkáme: „To je ale hříšník, udělal to a tamto...“ a posuzujeme druhé. A ty? Každý z nás by se měl ptát: „Ano, on je hříšník. A já?“ Všichni jsme hříšníci, ale všem nám bylo odpuštěno a všichni můžeme obdržet odpuštění, které je Božím milosrdenstvím. Nemusíme se tedy bát uznat a vyznat, že jsme hříšníky, protože každý hřích vzal Syn na kříž. Svátost smíření aktualizuje pro každého odpouštějící moc, která pramení v kříži a obnovuje v našem životě milost milosrdenství, kterou nám získal Ježíš! Nemusíme se bát svých ubohostí. Každý z nás má svoje. Moc lásky Ukřižovaného nezná překážek. A toto milosrdenství smazává naše ubohosti.

Drazí, v tomto Svatém roce milosrdenství prosme Boha o milost zakusit moc evangelia, evangelia milosrdenství, které proměňuje, uvádí do Božího srdce, uschopňuje nás, abychom odpouštěli a dívali se na svět dobrotivěji. Přijmeme-li evangelium Ukřižovaného Zmrtvýchvstalého, bude celý náš život utvářen silou jeho obnovující lásky.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán

Italští biskupové potvrdili zázrak relikvií ze svaté Koruny

Po úředním potvrzení biskupů seve- roitalských měst Andria a Bergamo je možné mluvit o zázracích, které o letošních Velikonocích nastaly v souvislosti s relikviemi Kristovy trnové koruny, uchovávané v tamních katedrálách. Zatímco svatý trn v bergamské obci San Giovanni Bianco rozkvétá malými rudými květy, relikvie uctívána v Andrii

krvácí. K těmto jevům dochází v dějinách opakovaně – vždy, když Velký pátek připadá na 25. březen, tedy slavnost Zvěstování Páně. Zázrak v obou případech prověřila nestranná komise, povolána diecézními biskupy. Dodejme, že příště připadne Velký pátek na 25. březen teprve v roce 2157.

www.radiovaticana.cz

Kardinál Müller: Protestantizace katolické církve nás s protestanty nesmíří

Velkým tématům vnitrocírkevní diskuse, ale i tématům oblíbeným v profánních médiích, jako je homosexualita, přijímání pro rozvedené či celibát a kněžství žen, se věnuje kardinál Gerhard Ludwig Müller v nové knize rozhovorů, která vyšla ve Španělsku (*Informe sobre la esperanza*, BAC, Madrid 2016) a vbrzku se objeví také v angličtině, francouzštině a v němčině. Název knihy „Raport o naději“ je parafrází slavného titulu kardinála Josepha Ratzingera z roku 1985 (Raport o víře, přeložená do češtiny jako „O víře dnes“, španělsky „Informe sobre la fe“). Rozhovor s prefektem Kongregace pro nauku víry, který je druhým nástupcem emeritního papeže v tomto úřadě a také vydavatelem jeho sebraných spisů, vedl Carlos Granados, ředitel madridského nakladatelství Biblioteca de Autores Cristianos.

Zde je několik ukázek z knihy. První se věnuje populárnímu výroku papeže Františka: „Kdo jsem já, abych soudil.“ Kardinál Müller k tomu píše:

„Právě ti, kdo doposud nechovali žádný respekt k učení církve, si berou do úst z kontextu vytrženou větu Svatého otce: »Kdo jsem já, abych soudil?«, aby hlásali překroucené ideje o sexuální morálce, obohacené o údajnou interpretaci »autentického« papežova názoru v této věci. Otázka homosexuality, od níž se odrážel dotaz položený Svatému otci, se objevuje jako teologické téma už v Bibli, jak ve Starém zákoně (srov. Gn 19; Dt 23,18nn; Lv 18,22; 20,13), tak v Pavlových listech (srov. Řím 1,26nn; 1 Kor 6,9nn), jakkoli podmíněna historicitou Božího zjevení.“

Kardinál Müller přiznává, že jde o velice složitý problém v kontextu otázek, které se vynořily v posledních letech, nicméně pevně trvá na učení církve, které v základních rysech souzní s biblickými výroky. Jak dodává, tito lidé jsou povoláni k čistotě a křesťanské dokonalosti skrze sebeovládání. A jak stojí v Katechismu katolické církve, musejí být přijímáni „s úctou, soucitem a jemnocitem“ bez jakýchkoli náznaků nespravedlivé diskriminace (KKC 2358–9).

„Kromě problému vyvolaného vytržením z kontextu citované věty papeže Františka, která měla být znamením úcty k důstojnosti člověka, se mi nicméně zdá zřejmé, že církev ve svém učitelském úra-

du má schopnost morálně posuzovat jisté situace. Je nepochybnou pravdou, že Bůh je jediný soudce, který nás bude soudit na konci věků, a papež i biskupové mají povinnost předkládat zjevená kritéria tohoto posledního soudu, který se už dnes s předstihem ohlašuje v našem morálním svědomí. Církev vždy říkála »toto je pravé, toto je falešné«, a nikdo nemůže subjektivně interpretovat Boží přikázání, blahoslavenství, koncily podle svých vlastních kritérií, zájmů nebo dokonce potřeb, jako by Bůh byl pouze kulisou jeho autonomie. Vztah mezi osobním svědomím a Bohem je konkrétní a reálný, osvěcovaný učení církve – a církev má právo a povinnost prohlašovat, že jisté učení je falešné, právě proto, že takové učení odvádí prosté lidi z cesty vedoucí k Bohu. Počínaje Francouzskou revolucí, přes následné liberální režimy a totalitní systémy 20. století, byla vždy cílem hlavních útoků křesťanská vize lidské existence a jejího osudu. Pokud nebylo možné zdolat její rezistenci, dovolilo se zachovat některé její prvky, ale nikoli křesťanství v jeho podstatě. Výsledkem bylo, že křesťanství přestalo být kritériem veškeré skutečnosti a podporu dostávaly zmíněné subjektivistické pozice. Zakládají se na nové antropologii, nekřesťanské a relativistické, která odhlíží od konceptu pravdy. Dnešní člověk nepovažuje za nutné neustále žít s pochybami. Ba co více, tvrzení, že církev nemůže soudit osobní situace, se zakládá na falešné soteriologii, totiž na tom, že člověk je svým vlastním spasitelem a vykupitelem. Když se křesťanská antropologie podřídí takto brutálnímu redukcionismu, výklad skutečnosti, který na ni navazuje, přebírá pouze prvky, které jsou zajímavé nebo výhodné pro jednotlivce: například některé prvky z podobenství, některá Kristova benevolentní gesta nebo ty pasáže, které Ježíše představují jako prostého sociálně smýšlejícího proroka nebo učitele lidství. Naopak dochází k cenzuře Pána dějin, Božího Syna, který vybízí k obrácení, nebo Syna člověka, který přijde soudit živé i mrtvé. Toto »tolerované křesťanství« se ve skutečnosti vyprazdňuje, vzdává se svého poselství a zapomíná, že vztah ke Kristu není možný bez osobního obrácení.“

Dalším tématem, kterého se dotýká kardinál Müller, je protestantizace církve. Je to problematika vysoce aktuální

vzhledem k letošnímu výročí reformace a oslavám s ním spojeným:

„Striktně vzato, my katolíci, nemáme žádný důvod oslavovat 31. října 1517, totiž datum považované za počátek reformace, která vedla k rozbití západního křesťanstva. Pokud jsme přesvědčeni, že Boží zjevení se integrálně a v nezměněné podobě zachovalo v Písmu a v tradici, v učení víry, ve svátostech, v hierarchickém uspořádání církve na základě božského práva, založeného na svátosti kněžství, nemůžeme přistoupit na to, že by existovaly dostatečné důvody k oddělení od církve. Členové protestantských církevních komunit pohlížejí na tuto událost jinou optikou, jelikož ji považují za vhodný moment k oslavě znovuoživení »čistého Božího slova«, které považují za znetvořené během dějin tradicemi pouze lidskými. Protestantští reformátoři před pěti sty lety dospěli k závěru, že někteří církevní hierarchové jsou nejen morálně zkažení, ale že také překroutili evangelium, a v důsledku toho zablokovali cestu věřících k Ježíši Kristu. Aby ospravedlnili své oddělení, obvinili papeže, jakožto údajnou hlavu tohoto systému, že je Antikrist.“

Jak dnes vést realistickým způsobem ekumenický dialog s evangelickými komunitami? Teolog Karl-Heinz Menke má pravdu, když trvá na tom, že relativizace pravdy a nekritické přejímání moderních ideologií jsou hlavní překážkou na cestě k jednotě v pravdě. V tomto smyslu nás jakási protestantizace katolické církve vycházející ze světské vize bez odkazu k transcendenci nejen nemůže smířit s protestanty, ale nemůže nám ani umožňovat setkání s tajemstvím Krista, protože v Něk jsme správci nadpřirozeného zjevení, k němuž jsme vázáni naprostou poslušností intelektu i vůle (srov. Dei Verbum, 5). Myslím, že katolické principy ekumenismu, tak jak byly předloženy a rozvedeny v dekretu II. vatikánského koncilu, jsou stále plně platné (srov. Unitatis redintegratio, 2–4). Na druhé straně jsem přesvědčen, že dokument Kongregace pro nauku víry Dominus Iesus, ze Svatého roku 2000, mnohými nepochopený a dalšími nespravedlivě odmítaný, je bezpochyby Magna charta proti kristologickému a eklesiologickému relativismu dnešní doby mnoha zmatků.“

Z www.radiovaticana.cz

Sociálním vyloučením je ohroženo stále více občanů ČR

V České republice se navzdory dlouhodobě stoupající průměrné životní úrovni stále nedaří náležitě řešit soužití majority a romské menšiny a takřka dramaticky přibývá takzvaných vyloučených lokalit. Podle loňské analýzy se jejich počet za deset let zdvojnásobil – z 300 na 600. Žije v nich přes sto tisíc lidí, často v naprosto nevyhovujících poměrech. Tento vývoj nadále pokračuje, přestože již od devadesátých let byla přijata řada opatření jak na úrovni centrální vlády (například na základě tzv. Bratinkovy zprávy z roku 1997), tak při rozvíjení různých podpůrných programů v oblasti vzdělávání, zaměstnanosti a sociální péče.

Postupně se ukázalo, že nežádoucí propadání určitých skupin obyvatel do složitěho komplexu nesnáží znevýhodňujících jednotlivce při začleňování do společnosti nemá na svědomí jen diskriminace na základě etnicity. Do problémových lokalit nesoucích znaky sociálního vyloučení se začalo dostávat stále více občanů s neromským původem, takže podle posledních průzkumů až čtvrtinu obyvatel sociálně vyloučených lokalit představují lidé, jimž brání v návratu do běžné společnosti nikoli stigmatizující znaky odlišné etnicity, nýbrž nahromadění sociálního znevýhodnění, ze kterého se nezvládají vlastními silami vymanit. Přitom již v roce 2011 vláda přijala Strategii boje proti sociálnímu vyloučení na období 2011–2015, jejíž uplatnění mělo přinést zvrat v dosavadním vývoji. V důsledku různých faktorů od ekonomického poklesu v daném období až po zesílení projevů nesouhlasu většinové společnosti k soužití s Romy v blízkosti vyloučených lokalit loňský průzkum ukázal namísto zlepšení zcela opačný trend. Počet lokalit nesoucích znaky sociálního vyloučení (prostorová, sociální a ekonomická vyloučenost, kulturní a symbolická odlišnost) se prakticky zdvojnásobil, počet takto pobývajících obyvatel vzrostl o polovinu. Přitom se v důsledku předchozích sociálních i vzdělávacích programů podařilo dovršit řadu projektů s povzbudivými výsledky, webový portál Agentury pro sociální začleňování (<http://www.socialni-zaclenovani.cz/>) nabízí k aplikaci množství příkladů dobré praxe, ale ukazuje se, že rozsah a dy-

namika marginalizačních procesů v této oblasti vyžaduje podstatně rozsáhlejší, koordinovanější a komplexnější program.

Vláda proto 17. 2. 2016 projednala STRATEGII BOJE PROTI SOCIÁLNÍMU VYLOUČENÍ NA OBDOBÍ 2016–2020 a schválila soubor jejich sedmi vzájemně propojených cílů v oblasti bezpečnosti, bydlení, prevence zadlužování, podpory rodin a sociálních služeb, vzdělávání, zaměstnanosti a zdraví. Strategie například předpokládá, že už za celé čtyři roky by zhruba šest tisíc rodin, které dnes žijí na ubytovnách, mělo mít k dispozici běžné byty. A v provizorních podmínkách by nemělo zůstat ani jedno dítě. Podrobnější akční plán však vyžaduje množství náročných a koordinovaných organizačních kroků na všech úrovních správy a některé legislativní změny, aby byla zejména náležitě připravena a schválena právní úprava sociálního bydlení.

Česká rada IUSTITIA ET PAX tyto kroky politické reprezentace vítá a podporuje, má však zato, že tak náročné, zásadní a pro život celé společnosti důležité kroky by neměly zůstat jen na zákonodárných a správních orgánech, ale musí být

přijaty a všestranně podporovány také ze strany všech složek občanské společnosti, jakými jsou církve, nevládní a profesní organizace, místní kulturní a například také sportovní spolky apod. V současné situaci rozjitřené diskusemi o uprchlících a přistěhovalcích je paradoxní, že nemalé množství účastníků vzrušených debat svůj odmítavý postoj vůči cizincům odůvodňuje obhajobou tuzemských tradic a údajných křesťanských hodnot, přičemž jinak z takové argumentace zřetelně vyplývá, že takoví obránci tradic a křesťanství o skutečném obsahu výše uvedených vlastně skoro nic nevědí. A zdá se, že nevědí a nechtějí vědět ani o pastí sociálního vyloučení, ve které uvízly tisíce nepopíratelně zdejších tuzemských rodin.

Stojí zato prokazovat, že křesťanské tradice jsou u nás stále živé, a tak umění pomáhat tam, kde je to potřebné, je jedním z hlavních atributů nejen křesťanů, ale všech, kdo se snaží o uchování evropských hodnot.

Václav Malý, biskup
Předseda rady Iustitia et pax ČBK
5. dubna 2016
Zdroj: www.cirkev.cz

OPRAVA:

Ve Světle č. 11 jsme na straně 13 uvedli číslo konta, na které lze přispět na stavbu katedrály v Karagandě. Na základě upozornění, že číslo je chybné, bylo zjištěno, že tomu tak opravdu je – chyba se stala v německém originálním textu.

Správné číslo konta tedy je:

IBAN: FR76 3008 7336 5100 0692 7190 169

BIC: CMCIFRPP

Příjemce platby je: André Charton, banka příjemce: Banka CIC, Epinal.

Děkujeme za upozornění a pochopení.

Redakce Světla

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO SENIORY HRADEC KRÁLOVÉ NABÍZÍ:

2. 7. – 9. 7. 2016 pobyt pro prarodiče s vnoučaty – I. turnus, Marianum, Janské Lázně.

20. 8. – 27. 8. 2016 pobyt pro prarodiče s vnoučaty a třígenerační pobyt – II. turnus, Marianum, Janské Lázně.

28. 8. – 2. 9. 2016 duchovní-odpočinkový pobyt ve Vysokých Tatrách se zastávkou na Turzovce a s putováním po Spišském Jeruzalémě.

Příhlášky a informace: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové • tel. 495 063 661 nebo 737 215 328 • e-mail: dcs@bihk.cz • web: www.dcskh.cz nebo www.simeon.cz.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na duchovní obnovu na téma „**SV. MAXMILIAN: S POMOCÍ NEPOSKVRNĚNĚ**“, která má souvislost se Svatým rokem milosrdenství a která se uskuteční **ve dnech 7.–8. května 2016**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu. Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 2. května 2016** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Pondělí 25. 4. 2016

6:05 Na hranici pekla: Pronásledování křesťanů v Iráku
6:35 Missio magazín: Duben 2016 **7:35** V pohorách po horách (15. díl): Violík **7:45** Přijeme si... **8:05** Krůček po krůčku
8:40 Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **9:20** Poselství svatých: František z Assisi **9:30** Harfa Noemova **10:00** Labyrintem víry s Tomášem Halikem (7. díl): Žít v dialogu, Žít s tajemstvím **10:25** 10 let s televizí Noe: Nevážně o hudbě vážně **11:25** Dar z Međuzgorje **11:45** Bible pro nejmenší: Balaam **11:50** Sedmihlásky (31. díl): Eště sme byli nad Koryčany **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Legendární sestava Poutníků na Mohelnickém dostavníku 2015 (3. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2015 **13:10** Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení **13:35** Útulek svatého Juana Diega **14:20** Slib **15:05** Noční univerzita: RNDr. František Mikloško – Dotazy k přednášce Slovenská společnost a církev **16:00** V souvislostech (138. díl) **16:20** Můj Bůh a Walter: Zlo **16:40** Dobrý pastýř biskup Jorge Gottau **17:10** Letohrad – muzeum řemesel **17:30** Byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou **18:05** Ars Vaticana (9. díl) **18:15** ARTBITR – Kulturní magazín (17. díl) **18:25** Sedmihlásky (31. díl): Eště sme byli nad Koryčany **18:30** Bible pro nejmenší: Poslední večere **18:35** Don Rua – nástupce **19:00** Vatican magazine (860. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:30** Přijeme si... **20:00** 10 let s televizí Noe: „Noe Culture“ [P] **21:05** Terra Santa News: 20. 4. 2016 **21:25** Tóny v tichu **22:00** Kulatý stůl (195. díl): Potřebujeme smíření? **23:35** Vatican magazine (860. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:10** Noční univerzita: Eucharistie, smlouva nová a věčná – diskuse **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 26. 4. 2016

6:05 Můj Bůh a Walter: Zlo **6:25** Pod lampou **8:30** Sekce pro mládež ČBK **8:55** V souvislostech (138. díl) **9:15** Dvanáct rwandských mučednic **9:35** Poselství svatých: František z Assisi **9:50** Muzikanti, hrajte **10:20** Vatican magazine (860. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:50** Noční univerzita: Eucharistie, smlouva nová a věčná – diskuse **11:45** Bible pro nejmenší: Poslední večere **11:50** Sedmihlásky (31. díl): Eště sme byli nad Koryčany **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** 10 let s televizí Noe: „Noe Culture“ **13:20** Přijeme si... **13:45** V pohorách po horách (15. díl): Violík **13:55** Ars Vaticana (9. díl) **14:10** Útulek svatého Juana Diega **14:25** Kulatý stůl (195. díl): Potřebujeme smíření? **16:00** BET LECHEM – vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum – český ostrov v římském moři **16:15** Doma aj za humanama: Rožnovské slavnosti v Paraguayi **17:15** Krůček po krůčku **17:45** Jeziťské redukce v Paraguaji **18:00** Noeland (32. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíšovo vzkříšení **18:35** Sedmihlásky (31. díl): Eště sme byli nad Koryčany **18:40** Animované biblické příběhy: Spravedlivý soudce **19:15** Obdarování – Otec Radek **19:30** Zpravodajské Noeviny: 26. 4. 2016 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **21:05** Řeckokatolický magazín [P] **21:20** Zpravodajské Noeviny: 26. 4. 2016 **21:40** Mwebare kwija – Klinika v buši **22:00** Post Scriptum **22:10** Cvrlikání (44. díl): Trojka Zuzany Homolovej **23:15** Terra Santa News: 20. 4. 2016 **23:40** Přijeme si... **0:05** Večer chval (52. díl): Adonai **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 27. 4. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 26. 4. 2016 **6:25** Noční univerzita: RNDr. František Mikloško – Dotazy k přednášce Slovenská společnost a církev **7:15** Vatican magazine (860. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **7:50** Slib **8:35** Obdarování – Otec Radek **8:50** Quasimodo – Kristův kovboj **9:25** Ars Vaticana (9. díl) **9:40** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:55** ARTBITR – Kulturní magazín (17. díl) **11:05** Hlubinami vesmíru: S dr. Martinem Urbancem, 2. díl – teorie relativity **11:45** Bible pro nejmenší: Ježíšovo vzkříšení **11:50** Sedmihlásky (31. díl): Eště sme byli nad Koryčany **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Byl jsem mimo **13:00** Ceferino

TELEVIZE
DOBRÝCH ZPRÁV

NOE

■ Vysílání denně **6.00 – 1.00 hod.**
■ Denně: **8.00; 16.00 hod.** – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Jiménez Malla – Cikán v nebi **13:35** Sedm výprav Josefa Vágnera (5. díl): Tragédie žiraf **15:00** Poselství svatých: František z Assisi **15:10** Jazzový skřítek a jeho Pekáč **15:35** Zpravodajské Noeviny: 26. 4. 2016 **16:00** Byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou **16:30** Dobrý pastýř biskup Jorge Gottau **17:05** Můj Bůh a Walter: Vtělení **17:20** Cvrlikání (44. díl): Trojka Zuzany Homolovej **18:30** Bible pro nejmenší: Soslání Ducha Svatého **18:35** Sedmihlásky (31. díl): Eště sme byli nad Koryčany **18:40** Léta letí k andělům (69. díl): Ladislav Havel – rektor Mendelovy univerzity **19:00** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **19:30** Terra Santa News: 27. 4. 2016 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** 10 let s televizí Noe: Jsme společenství [P] **22:10** Noční univerzita: Prof. PhDr. Ing. Jan Royt, Ph.D. – Katedrála sv. Víta [P] **23:20** Generální audience Svatého otce [P] **23:50** Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení **0:15** Doma aj za humanama: Rožnovské slavnosti 2015 **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 28. 4. 2016

6:05 Řeckokatolický magazín **6:20** Don Rua – nástupce **6:45** Léta letí k andělům (69. díl): Ladislav Havel – rektor Mendelovy univerzity **7:05** Dům ze skla? (9. díl): S publicistou Alešem Palánem **8:05** Obdarování – Otec Radek **8:20** Harfa Noemova **8:45** Na hranici pekla: Pronásledování křesťanů v Iráku **9:15** Byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou **9:45** Terra Santa News: 27. 4. 2016 **10:10** Kulatý stůl (195. díl): Potřebujeme smíření? **11:45** Bible pro nejmenší: Soslání Ducha Svatého **11:50** Sedmihlásky (31. díl): Eště sme byli nad Koryčany **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Doma aj za humanama: Rožnovské slavnosti 2015 **13:20** Generální audience Svatého otce **13:50** Krůček po krůčku **14:20** Anton Neuwirth – lékař, filozof, humanista **14:45** VideoJournal české vědy **15:00** Noeland (32. díl) **15:30** Muzikanti, hrajte **16:05** Zpravodajské Noeviny: 26. 4. 2016 **16:25** 10 let s televizí Noe: Jsme společenství **17:25** V pohorách po horách (15. díl): Violík **17:35** Soňa **18:00** Animované biblické příběhy: Spravedlivý soudce **18:30** Bible pro nejmenší: Země zaslíbená **18:35** Sedmihlásky (31. díl): Eště sme byli nad Koryčany **18:40** Sekce pro mládež ČBK **19:05** Můj Bůh a Walter: Vtělení **19:20** Ars Vaticana (10. díl) **19:30** Zpravodajské Noeviny: 28. 4. 2016 [P] **20:00** U VÁS aneb Festivalové kukátko (6. díl) [P] **21:05** 10 let s televizí Noe: Z farností i z Vatikánu [P] **22:10** Pod lampou [P] **0:10** Putování po evropských kláštěrech: Dominikáni z Huissen **0:45** Vatican magazine (860. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 29. 4. 2016

6:05 Byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou **6:35** Zpravodajské Noeviny: 28. 4. 2016 **6:55** Dobrý pastýř biskup Jorge Gottau **7:25** Noční univerzita: Prof. PhDr. Ing. Jan Royt, Ph.D. – Katedrála sv. Víta **8:35** Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení **8:55** Za tajemstvím šumavských lesů **9:50** Slib **10:35** ARTBITR – Kulturní magazín (17. díl) **10:45** 10 let s televizí Noe: Z farností i z Vatikánu **11:45** Bible pro nejmenší: Země zaslíbená **11:50** Sedmihlásky (31. díl): Eště sme byli nad Koryčany **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Letohrad – muzeum řemesel **13:05** Ars Vaticana (10. díl) **13:15** Léta letí k andělům

(69. díl): Ladislav Havel – rektor Mendelovy univerzity **13:40** Legendární sestava Poutníků na Mohelnickém dostavníku 2015 (3. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2015 **14:05** Sestra Tereza Valsé Pantellini – místa a vzpomínky **14:35** Národní kámen **15:15** Otec Karel Tinka, SDB **15:30** Don Rua – nástupce **16:00** Zpravodajské Noeviny: 28. 4. 2016 **16:20** Kmotr. Poslední v Čechách **16:35** Obdarování – Otec Radek **16:55** Buon giorno s Františkem **18:00** Quasimodo – Kristův kovboj **18:30** Bible pro nejmenší: Samson **18:35** Sedmihlásky (31. díl): Eště sme byli nad Koryčany **18:40** Můj Bůh a Walter: Vtělení **18:55** Putování po evropských kláštěrech: Dominikáni z Huissen **19:25** Meandry řeky Odry **20:00** 10 let s televizí Noe [L] **21:35** Sekce pro mládež ČBK **22:05** Krajané z Gerníku **22:40** Organ v nebi **23:05** V pohorách po horách (15. díl): Violík **23:15** Soňa **23:40** Kulatý stůl (181. díl): Pečovát o společný domov **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 30. 4. 2016

6:05 Léta letí k andělům (69. díl): Ladislav Havel – rektor Mendelovy univerzity **6:25** Dobrý pastýř biskup Jorge Gottau **6:55** Soňa **7:15** Znovuzrození národa **8:10** Poselství svatých: František z Assisi **8:25** Sedmihlásky (31. díl): Eště sme byli nad Koryčany **8:30** Noeland (32. díl) **9:00** Animované biblické příběhy: Spravedlivý soudce **9:35** Byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou **10:05** Můj Bůh a Walter: Vtělení **10:30** Mše svatá – biskupské svěcení Mons. Tomáše Holuba z katedrály sv. Bartoloměje v Plzni [L] **13:05** Zpravodajské Noeviny: 28. 4. 2016 **13:30** Pod lampou **15:30** Vatican magazine (860. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **16:05** U VÁS aneb Festivalové kukátko (6. díl) **17:10** Terra Santa News: 27. 4. 2016 **17:30** Krůček po krůčku **18:05** Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání **18:25** Sedmihlásky (31. díl): Eště sme byli nad Koryčany **18:30** Bible pro nejmenší: Samson **18:40** Muzikanti, hrajte **19:15** Řeckokatolický magazín **19:30** V souvislostech (139. díl) [P] **20:00** Outdoor Films s Janem Červinkou (48. díl): Legenda československého horolezectví [P] **21:30** Legendární sestava Poutníků na Mohelnickém dostavníku 2015 (3. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2015 **22:00** Buon giorno s Františkem **23:05** V pohorách po horách (16. díl): Klášťov **23:15** Noční univerzita: RNDr. František Mikloško – Dotazy k přednášce Slovenská společnost a církev **0:10** Krajané z Gerníku **0:45** Útulek svatého Juana Diega **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 1. 5. 2016

6:15 Quasimodo – Kristův kovboj **6:45** Ars Vaticana (10. díl) **7:00** U VÁS aneb Festivalové kukátko (6. díl) **8:00** Můj Bůh a Walter: Vtělení **8:15** Léta letí k andělům (69. díl): Ladislav Havel – rektor Mendelovy univerzity **8:35** ARTBITR – Kulturní magazín (17. díl) **8:45** Na hranici pekla: Pronásledování křesťanů v Iráku **9:20** Don Rua – nástupce **9:45** Poselství svatých: Bernadette Soubirousová **10:00** Obdarování – Otec Radek **10:30** Mše svatá z katedrály sv. Bartoloměje v Plzni [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (139. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **13:25** Outdoor Films s Janem Červinkou (48. díl): Legenda československého horolezectví **15:00** Muzikanti, hrajte [P] **15:30** Noční univerzita: Prof. PhDr. Ing. Jan Royt, Ph.D. – Katedrála sv. Víta **16:45** Ars Vaticana (10. díl) **16:55** Buon giorno s Františkem **17:55** Sedmihlásky (119. díl): Na tú svatú Katerinu **18:00** Animované biblické příběhy: Odpusť nám naše viny **18:30** 10 let s televizí Noe: S klaunem do pohádky [P] **19:45** Přijeme si... [P] **20:10** Guadalupe: Živý obraz **21:05** Podzimní festival duchovní hudby 2014: A. Bruckner: Te Deum; C. Saint-Saëns: Requiem **22:15** V souvislostech (139. díl) **22:35** Na druhý pohled, 7. díl **0:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Institut pro křesťanskou kulturu zve srdečně na
MÁJOVOU POUŤ – Schönbüchel, Artstetten (údolí Wachau) v sobotu 21. května 2016.

Putujeme a modlíme se za mír mezi národy.

PROGRAM:

5.30 hod. odjezd autobusu č. 1 z Hrotovic, 5.40 Radkovi-
 ce, 5.45 Biskupice, 5.55 Jevišovice, 6.05 Hluboké Mašův-
 ky, 6.15 Přímětice, 6.30 Znojmo-lázně.

5.30 hod. odjezd autobusu č. 2 z Moravských Budějovic,
 5.45 Pavlice, 6.00 Citonice, 6.05 Bezkov, 6.10 Mašovice,
 6.15 Hradiště, 6.30 Znojmo-lázně.

5.30 hod. odjezd autobusu č. 3 z Brna, 5.45 Pohořelice,
 6.30 Znojmo-lázně.

9.00 hod. mše svatá v poutním kostele sv. Rosalie, který jako
 jediný v Rakousku nese jméno této světice. Kostel i servitský
 klášter byl vystaven na skále, kde v r. 1666 stála původně
 kaple. Aby domácím obyvatelům přiblížil hrabě Starhemberg
 svatá místa Palestiny, nechal zde vybudovat postupně kopii
 Božího hrobu, Kalvárii a na přání císařovny Eleonory (králov-
 ny české) také chrám Božího narození. V době moru sem pu-
 tovaly zástupy poutníků, aby se modlili ke sv. Rosalii, ochrán-
 kyni před morem. Velké množství poutníků přijíždělo na lodích
 po Dunaji a po 54 schodech vystupovali ke kostelu. Nám se
 odtud otevře z galerie nádherný výhled na údolí Dunaje a zřít-

ceninu Aggstein. Po mši svatě budou vypuštěny mírové holu-
 bice. Následuje prohlídka kláštera, poutního areálu s originál-
 ní výzdobou a přátelské posezení při kávě.

13.00 hod. odjezd do zámku Artstetten, do nejkrásnějšího
 v údolí Wachau.

15.00 hod. prohlídka původně gotického hradu, postupně pod-
 léhajícího stavebním úpravám současně se změnou majitelů.
 Od 19. stol. byl zámek majetkem rakouských císařů a jejich
 rodin jako letní sídlo. Nejvíce jej proslavil arcivévoda Franti-
 šek Ferdinand se svou ženou Žofií Chotkovou. Po tragické
 smrti v Sarajevu zde našli místo posledního odpočinku. Jsou
 zde pohřbeni i jejich potomci. V zámku je dnes umístěno mu-
 zeum arcivévodky Františka a je obýván potomky vévodkyně
 Alžběty von Hohenberg, princezny lucemburské.

17.30 hod. závěrečná pobožnost v gotickém kostele sv. Jakuba
 Většího, který byl původně zámeckou kaplí a připomíná dobu,
 kdy Artstetten nebyl ještě velkolepým renesančním šlechtic-
 kým sídlem, obklopeným překrásnou zahradou.

18.00 hod. předpokládaný **odjezd domů** – návrat v cca 20.00
 až 21.00 hod.

INFORMACE A PŘIHLÁŠKY: Institut pro křesťanskou kulturu, 675 41 Nové Sýrovce 157 • tel. 728 272 760
 e-mail: eva.balikova@seznam.cz • www.institut-hradiste.cz.

Cena: 790 Kč pro dospělé, 750 Kč pro děti do 15 let. V ceně je zahrnuta doprava autobusem, mše svatá v poutním kostele, do-
 proved, vstupné do všech historických objektů. Cena nezahrnuje cestovní pojištění.

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na **přednášku PhDr. Radomíra Malého s názvem JE ISLÁM HUMÁNNĚJŠÍ
 NEŽ KŘESŤANSTVÍ?**, která se bude konat **v úterý 3. května 2016 v 18 hodin** v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických
 společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

23. – 30. DUBNA 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 24. 4.		PO 25. 4.		ÚT 26. 4.		ST 27. 4.		ČT 28. 4.		PÁ 29. 4.		SO 30. 4.			
Antifona	518	582	1354	1499	518	582	518	582	518	582	1741	1961	518	582		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	518	582	1673	1893	518	582	518	582	518	582	1742	1961	518	582		
Antifony	587	660	1682	1499	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	813	914	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	587	661	1682	1500	594	669	598	672	601	676	1743	1962	607	683		
Antifona k Zach. kantiku	588	661	1354	1500	595	669	598	673	601	676	1355	1507	1356	1508		
Prosby	588	661	1683	1500	595	669	598	673	601	676	1744	1963	607	683		
Závěrečná modlitba	588	662	1354	1501	595	670	599	673	1355	1505	1355	1507	1356	1508		
Modlitba během dne:																
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583		
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	589	662	1684	1501	596	670	599	674	602	677	1745	1964	608	684		
Závěrečná modlitba	588	662	1354	1501	595	670	599	673	602	677	1355	1507	608	684		
Nešpory:																
	SO 23. 4.															
Hymnus	517	581	517	581	1685	1502	517	581	517	581	517	581	1746	1965	517	581
Antifony	585	659	590	663	1685	1503	853	957	868	973	884	990	900	1008	609	686
Žalmy	808	908	823	924	1678	1897	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	586	659	590	664	1686	1503	596	671	600	675	603	678	1749	1968	609	686
Ant. ke kant. P. M.	586	660	590	664	1354	1504	597	671	600	675	603	679	1356	1507	610	686
Prosby	586	660	590	664	1686	1504	597	672	600	675	603	679	1750	1969	610	687
Záv. modlitba	588	662	588	662	1354	1501	595	670	599	673	1355	1505	1355	1507	612	689
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

**Neděle 24. 4. – 5. neděle
 velikonoční**

1. čt.: Sk 14,21b–27
 Ž 145(144),8–9.10–11.12–13ab
 Odp.: srov. 1 (*Budu velebit tvé
 jméno, můj Bože, králi.*
 Nebo: *Aleluja.*)
 2. čt.: Zj 21,1–5a
 Ev.: Jan 13,31–33a.34–35

Pondělí 25. 4. – svátek sv. Marka

1. čt.: 1 Petr 5,5b–14
 Ž 89(88),2–3.6–7.16–17
 Odp.: 2a (*Navěky chci zpívat
 o Hospodinových milostech.*
 Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Mk 16,15–20

Úterý 26. 4. – ferie

1. čt.: Sk 14,19–28
 Ž 145(144),10–11.12–13ab.21
 Odp.: srov. 12a (*Ať tvoji zbožní,
 Hospodine, vypravují o slávě tvé
 vznešené říše.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 14,27–31a

Středa 27. 4. – ferie

1. čt.: Sk 15,1–6
 Ž 122(121),1–2.3–4a.4b–5
 Odp.: srov. 1 (*Do domu
 Hospodina vyjdeme s radostí.*
 Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 15,1–8

**Čtvrtek 28. 4. – nezávazná
 památka sv. Petra Chanela nebo
 sv. Ludvika Marie Grigniona
 z Montfortu**

1. čt.: Sk 15,7–21
 Ž 96(95),1–2a.2b–3.10
 Odp.: 3 (*Vypravujte mezi všemi
 národy o Hospodinových dívech.*
 Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 15,9–11

**Pátek 29. 4. – svátek sv. Kateřiny
 Sienské**

1. čt.: 1 Jan 1,5–2,2
 Ž 103(102),1–2.3–4.8–9.13–14.17–18a
 Odp.: 1a (*Veleb, duše má,
 Hospodina.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Mt 11,25–30

**Sobota 30. 4. – nezávazná
 památka sv. Zikmunda nebo
 sv. Pia V.**

1. čt.: Sk 16,1–10
 Ž 100(99),1–2.3.5
 Odp.: 1 (*Plešejte Hospodinu,
 všechny země.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 15,18–21

O PRAVÉ MARIÁNSKÉ ÚCTĚ
Sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu
 • *Z francouzštiny přeložil, uspořádal a poznámkami opatřil P. ThLic. Filip M. Antonín Stajner*

Sv. Ludvík Maria Grignion (1673–1716) na základě evangelií a učení Otců hluboce, přesvědčivě a přitom systematicky vede čtenáře k poznání nezbytnosti, základních pravd a podstaty mariánské úcty, seznamuje s jejími nadpřirozenými účinky, varuje před chybnými představami a praktikami, předkládá vnější a zvláště niterné úkony, až přivádí v naprostém odevzdání k zásvětné modlitbě. Publikace je doplněna světcovým životopisem. Svátého papeže Jana Pavla II. ovlivnila tato kniha už jako mladého kněze tak, že si za své biskupské i papežské heslo vybral Grignionovu krátkou zásvětnou modlitbu *Totus tuus*: „Jsem celý Tvůj a všechno, co mám, je Tvé, můj milý Ježíši, skrze Marii, Tvou svatou Matku.“

Matice cyrilometodějská s. r. o. • *Třetí vydání*
Brož., 124x189 mm, 262 stran, 178 Kč

K tomuto vydání obdržíte zdarma jako dar dobrodince jeden výtisk knihy **Modlitby doporučované sv. Ludvíkem M. Grignionem z Montfortu** – 3. vydání, brož., 124x189 mm, 68 stran.

TAJEMSTVÍ MARIINO

Ludvík Maria Grignion z Montfortu • *Přeložil Reginald M. Dacík OP*

Svatý Ludvík M. Grignion zde podává ve velmi hutné a zároveň přístupné formě svou mariologii. Předkládá přesvědčivé

důvody mariánské pobožnosti, popisuje cvičení vnitřní i vnější, charakterizuje plody žitého zasvěcení, varuje před příčinami nezdaru.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Šestá vydání, v MCM druhé
Brož., A6, 44 stran, 35 Kč

TAJEMSTVÍ SVATÉHO RŮŽENCE

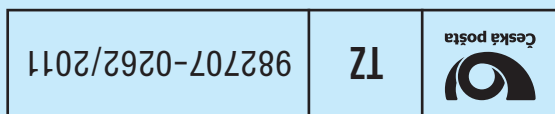
• **PODIVUHODNÉ TAJEMSTVÍ SVATÉHO RŮŽENCE, JÍMŽ SE PŘIČINUJEME O SVOU SPÁSU**
Sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu • *Z francouzštiny přeložil Jiří Stejskal*

Nadčasový misionář promlouvá k mariánským ctitelům i váhavým duším přes zdánlivou hradbu tří staletí, jež se na první pohled zračí v kompozici díla (výklady po pěti desátcích s desíti růžemi), ale hlavně v naprosté odevzdanosti Panně Marii – zkušenostnímu i citovému základu osobní spirituality, a to vlastní i spřízněných duší. Dílo autor určil „kněžím, hříšníkům, zbožným duším, malým dětem“. Objasňuje cennost svatého růžence v jeho původu, modlitbách, rozjímáních o životě a utrpení Krista, v jeho přitahování milostí, nesčetných konkrétních dívech a zázracích. Tři tradiční řady tajemství jsou doplněny slovy sv. Jana Pavla II. o růženci světla. V závěru tohoto spisu se setkáváme s velmi emotivní Grignionovou osobní modlitbou, nazvanou „Nový růženec neboli Korunka k Panně Marii“.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • *Brož., 124x189 mm,*
224 stran, 229 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
 Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1